

RIS-
TIL-
VAL-
GUS

NR. 2

1944

JEEBUS ÜTTLES TEMALE: "MINA OLEN ÜLES --
TÕUSMINE JA ELU, KES USUB MINUSSE, SEE
ELAB, ENK TA KÜLL SUREB. Joh. 11, 25.

Ar 944P

Risti Valgus

Fr. R. Kreutzwaldi nim.
Eesti NSV Riiklik
Raamatukogu

SP.6038

Tee, tõde ja elu

Jeesus ütles temale:
"Mina olen tee ja tõde
ja elu, ükski ei saa
Isa juure muidu kui mi-
nu kaudu." Joh. 14, 6.

Tee on muutunud ummikrajaks.

Tõde on vahetatud valoga.

Elumõiste muutub survamõitudes.

Nõnda on see tänapäev. Ja inimesed on lõpmata õnnetud. Otsegu oleks midagi väärtuslikku sulle rõõrutud ja midagi ilusat puuruks pekstud. Sa ei julgegi enam kõrgemale vaadata ega ülespoole igatseda, taevast tundub liiga kaugonõ tollest maapealsest kohutavast segadusest, mille lõppu ei mõista keegi näha. Kes võiks veel leida teed sinna, et pääseda varjule Isa juure siit maailma üha laienevast surmavarjuurust? Kes suudaks veel piiri panna vale võimutsemisele? Kes suudaks veenda surmamõistetuid veel elu igaveses võidus?

Tõesti lootusetu aeg, mille kannatuste kohutavat ulatust ei mõista mõta ükski inimene.

Kas kui sa küsid kellelt tahes, kas ta seda on tahtnud, siis raputab ta otsustavalt pead.

Kes on siis selles süüdi, et kõik on arenenud ja kujunenud nõnda?

Kas mitte mina ja sina, kes me rahulikuks pölvades oollistasime mugavalt käia oma rada selle asemel, et võidelda patuga

Jeesuse jalajälgedes! Ja kas mitte meie, kes me selle asemele ei uskuda Tõde, mis meid vabaks teeb, murdsime plike enese õiguse pärast, mille kurnevas ikkos ägevad tänapäeva sõdivad rahvadki! Ja kas mitte meie selle asemele, et Jeesuselo -- Elukünnangale ruumi valmistada oma südames, vandaime surelikkudele truudust ja usaldasime handa variseva käsivarre rammu!

Jumal peab sellele maailmale valju jutlust. Veel kord kinnitab ta läbi nende kuulatavate sündmuste, mis see tähendab aluvääristada Tema nõu ja hüljata armu.

Hää küll, kui inimene arvab, et tal on teine tee õnnele, kui minna Jeesuse kaudu, siis proovigu ta. Näeb ta ühte teist võimalust vabnemiseks, kui töö läbi, mis Jeesuses on ilmunud, kasutagu ta seda. On tal teine elusih, kui osa saada elust ja ülestõusmisest Jeesuse läbi, taotlegu ta seda. Aga ta ärgu nurisegu, kui see süski ei õnnestub.

Ja see ebaõnnestus taas.

Ma arvan, et just selle ebaõnnestumise pärast me seisame ühe uue ajastu lävel, kus Jumala sõna jälle nõjuvamaks saab inimese omast. Tahaksin loota, et läbi nende kuulatavate sõnade väsitatud, vintsutatud ja petetud inimesed hakkavad jälle kuulatama Jumala häält ning usaldama Tema juhtimist. Aga meie tahaksime täna teha selleks alguse.

Küllalt kaua olome tammunud sihitult unnikredadel. Küllalt pikka aega olome selja pööranud Tõele. Küllalt kaua on võimutsemud surm meie üle.

On tarvis ainult natuke selget pilku, et märgata oma õnnetut olukorda. Ja siis on tarvis pisut usujulgust, et pöörduda tagasi Jeesuse jalajälgedele. On tarvis pisut alandust ja onosõbrasalgamist, et va-

baneda oma kujutlotud õiguse kammitsaist ning teenida tõe andumusega Tšekuningat. On tarvis pisut usaldust Jumala töötuste vastu, et näha surma pimedusest koitmas uut Elukevadet.

Ja seda kõike tahab taevane Isa ise meile anda. Kui me ainult oleme valmis seda temalt vastu võtma. On saabunud neg, kus jälle lapselikud palveõhkemised üles taeva poole tõusevad. Tõesti nii mitmed vanad ja noored paluvad tõsiselt sel raske ajal oma Jumalat. Küll see sobiks kui meigi nende palvetajate hulgas kõige ohulisema pärast Issenda ette kummardame!

"Pane meid jälle õigele teele, pühitse meid tõe sees ja anna meile igavene elu!"

Jeeuse pärast, kes tunneb otsatut rõõmu säärast tagasipöördumisest, kuuleb Ta kindlasti meie palveid.

Harri Haamer

Issand on tõesti üles tõusnud!

Lk. 24, 30-34.

Süda põles neil sees kui nad Tema ga koju poole sammusid. Kõik mida nad olid oodanud ja lootnud oli purunenud Kristuse ristilöömisega Suurel Reelil. Nad ei salanudki seda Tema ces, oma suurt, suurt pettumust ja südame nukrust. Siiralt ja avameelselt jutustasid nad talle sellest. Siiski oli neid täna vallanud veel eriline rahutus ja kahevahel olek: Tema surnukeha polevat leitud hauas. Naised olla inglite nägemusi näinud, kes olla öelnud - Ta elavat. See teigi neid päris nõutuks. Ja kui Ta selle järele neile Kirja seletas, ei saanud nad Tema käsitlusest aru ega suutnud kohe ümber orien-

teerula, et haarata enesesse Jeesuse Kristuse surmuist ülestõusmise tõsiasi ja sellest johtuvaid tagajärgi. Liialt sügavalt oli nad juurdunud oma maiseis unistuses ja rahvuslikes lootuses.

Äga õhtu jõudes, kui Ta nendega lausistus ja õnnistades neile leiba murdis, siis avanesid nende silmad ning nad tundsid Tema ära. Sõnul seletamatu rõõm südames ruttasid nad tuldu teed tagasi: "Isand on tõesti üles tõusnud!" See isiklik kogemus hajutas kõik nukruse ja äratas südames uued lootused.

Ent Kristuse ülestõusmisega surmuist pidid need lootused omandama hoopis teise suuna kui varem. Rahvusliku iseseisva riigi ülesehitamine ei olnud varemgi Jeesuse eesmärk. Veel vähem said nüüd jüngrid siduda Tema ülestõusmist selle eesmärgiga. — Jeesus elab! Jeesus on surma ära võitnud! — See tõsiasi on aluseks palju, palju enamale kui rahvuslikele lootusile. See tõsiasi on nurgakiviks Jumala riigile kesk inimeste seas.

Mida oleks andnud võit vihatud rooma vägede üle meile, mittejuutidele, selle võidu kõrval, mida tohime pühitada ja millest tohime osa saada Kristuse ülestõusmisest? — Võit patu ja kurjuse üle inimsüdames on enam kui rahvuslik iseseisvus! Võit surma ja kuraži üle on enam kui maailma valitsemine! Ja sina tohid sellest osa saada, täiesti uuest elust Kristuse ülestõusmise läbi surmuist.

Oh, et meil kõigil silmad selleks avaneksid. Siis ei nukrutseks me enam oma pürunenud lootuste lähel. Siis ei pettuks me ka, kui taas meie lootused luhtuvad. Siis oleks meil midagi enamat, midagi suuremat, midagi vägevamat, mis kõik kaotused kinni katab.

Uus elu Jeesuses Kristuses! Mida tähendaks see sulle ja mulle, meie rahvale? Uut

Katsumuste ajal

Kui hinges mure mustad mõtted
ja öine, pime, pilkane näib tulevik,
kui puruneval elujulged ettevõtted
jääb taeva poole tummeks tunnistajaks va-
remete riik;
siis - siis veel saatjaks südameile rejus
rängemaski taeva arm:
kord pärast pilvi päike paistab, helgeks
muutub elu karmi

Kui orvu süda valus ohkab
ja väetil vanematest mälestus vaid kurb:
kalm tundmatu, kus isa sõjatantril puhkab,
teel uue kodu künnisele katsumuseks ema
siis - siis, suur Jumal vaestelaste surm.
Isa
kogub kodutuid
viib põmmulapsi rahulinna retkeradu ohu-
tuid.

On maised aarded tuhatolmus,
kui muistses minevikus kannatavad kehu-
ra'ad.
Paas jumalatu uhke mina halab põrmus:
"Mis on, mis saab?" - nii tummalt tulevi-
kult huuled küsivad.
Suus - suur on Issand! Minevikus, olevikus
üle seega'se
meid lootus usus kannab, lootus paremate
pöevada!

Jaani Ora

ajajärku, ülestõusmist! Säärast ülestõusmist,
millest Jumala inglitel oleks hää meel.

Issand on tõesti üles tõusnud! Aga otse-
gu Tema on üles äratatud surnuist Isa kir-
kuse läbi, nõnda ka meie poame uues elus
käima.

Hillar Põld

Rikkas - aga ometi vaene

Tema ütles temale: "Laps, sina oled ikka minu juures ja kõik, mis on minu, on sinu."
Luuk. 15, 31.

Ta oli pärit rikkast isemajast. Päeval ta töötas ise murmel, õuel ning aias ja öösiigi suundusid ta mõtted sageli päevasele tööle. Ja siis ühel õhtul saabudes väsinuna põllult ta näeb pidusäras maja ja kuulleb pillimängu. Nõrduvalt ta jääb seisma välja pimedasse, rõskesse öösse. Ta ei lähe sisse isegi siis, kui ta isa tuleb teda paluma öeldes: "Laps... kõik, mis on minu, on sinu."

Milline vägi oleks küll suutnud pidu-
majja viia seda külmasüdameelist noorukit
isakodu pimedal õuel? Küllap sädegi vastu-
armastust ja tänulikkust isa vastu, kes oli
andnud talle valitseda kogu oma vara. Ent
seal nad seisavad vastamisi - isa ja poeg-
seesmiselt võõrad. Ja poeg jääb seisma pi-
medusse, süda täis pimedust. Rikas - aga
ometi vaene!

Võib-olla oleme meilegi pärit rikkast isa
majast. Meil on Pühakirjas antud valitseda
kõik isa aarded. Me käime vaimulikel koos-
olekuil, hardushetkil, piibliringis, kust
saame ikka rikkalikumaid teadmisi ristiusu
olemusest, saame huvitavaid võrdlusi ning
tabavaid näiteid. Ka teeme ehk hoollega pal-
vetööd, võib-olla tõuseme isegi öösi, et
end palves teenida. Meil on kõike külluses!

Aga kas on meil ka seda armastust, mis
viiks meid Issanda pidumajja? Kas meie süda
laulab kaasa meie huultega: "Küll õndsaim
kõigist tundeist, et elab Ta mu sees" või
"Minu sinu, sina minu oma." Best armastus
Issanda vastu on midagi väga lähedast, on
nii tihe side, et selle katkemine on elu

Õhtupalvel

Palves tulen Sinu juurde
Armas Isa Taevane,
Rahuhõlma laia, suurde
Peida teekond vaevane.

Päevakülast heldind süda
Kambriks saab nüüd Sinule,
Halvad mõtted, kurbus, häda
Ruttu läh'vad kaugele.

Sõnuks põimin tunded hellad
Siis kui kumab kuldne kuul
Helisevad hingekellad -
Avat' palveks süda, suu:

"Kingi kindlat õnneaimu
Paita hellalt norus pääd!
Puista valgust väsinä vaimu
kullaks muuda pisarread!"

M. R. Kumm
Põltsamaa N. K.

---

ja surma küsimus. On nagu puu ja oksa ühen-
lus, kus Kristuse Vaim voolab meisse ja
Jumala armastus on valetud Püha Vaimu läbi
meie südamesse (Rooma 5, 5). Või seisame
vastanisi - Kristus ja kristlane - valu-
mees haavatud ja veriseks pekstud ristil,
kandes Jumalast võõrdunud maailma häda
ning ahaatust ja kristlane, keda seesmi -
seit võõrastab Kristus tema alanduses?
Kristlane rikas - aga ometi lõpmata vae-
ne!

Kai Põld

Kui Jeesus, Sa...

Esperia Hammar

Moderato

Seame vaimul rahvaul

Kui Jeesus, Sa ei saa-damind, On õn-ne-tu mu

e - - lu. Ma siin kui tar-mis ek-sind lind - Mu

pä-ris-o - sa ve-lu. Ma il-me näu-ta

matkon tad, kui loev mis lairteist ee-tud; Ei

paista valgust ü-la-val, Pea voo-gu-dest saankasjad.

2. Mu tee on sünge Sinuta, Just nagu
 öös ja marus. Ma väsinud ja armuta Käin
 siinses surmaorus. Siin patukõrves hulgan
 vaid Ja eksirajaal taarun Nii paljud ju-
 ba koju said - Ma hukatusse vaarun.

3. Kuid Jeesus, Sinu ligidal Ei mina
 enam karda, Ja kuigi tõuseks laintevall
 torm ähvardakski murda. Kui Sina Issand
 ilmud mull' Siis võin ma rahu tunda -
 Just nagu päeva koidikul Mil vaikus vai-
 bund randa.

4. Sa tuled Jeesus peagi Ja päikesena
 paistad. Viid ööst ja surmast läbigi Kõik
 omaksed - nad päästad. Ja kuigi väsinud
 matkaja Peaks veelgi käima kaua Siis vii-
 maks koju läheb ta Siit usus läbi haa.

Soome keelest tõlk. Harri Haamer

Kõrmeduuguseid Ülestõusmise päeva elamuste jagajaid.

Kõrmeduuguseid inimesi jagas kord Kristus Ülestõusmise elamusi. Ja igauks-
teist päris erisugusel viisil.

Kõigepealt sõdurid. Neil polnud sest
kõlma ega sooja, kas Jeesus elas, kas ta
suri, kes ta oli ja mis ta tegi. Ainult
vastumeelselt ja vahest vaikse hämmastu-
suga täitsid nad käsku valvata öösel su-
nuhauda. Nad ootasid vaid pikisilmi, mil-
lal nad vabanevad sellest ebameeldivast
kohustusest.

Teiseks me kohtame juutide paremikku.
Variseere ja kirjatundjaid. Nad tahtsid
tappa Jeesuse ihulikult ja moraalset. Ja
tema ülestõusmise uudis äratas neis uut
viha, mis tema surma läbi tundus juba
leevendatuna. Kui nad ainult veelkord ta
kätte saaksid, või vähemasti tema poe-
lehoijad!

Kolmandad, kes seisavad ülestõusmise
saladuse juures, on Jeesuse järgijad. Nad
ei lähe tühja hana juurest mitte juubeli-
dades tagasi, vaid mure ja kõhkumisega.
See kõik, mis nad läbi elavad, on nii
uudne, et see seda kartlikku hulgakest
veel ettevaatlikumaks teeb, nii et nad
õndid peidavad lukkus uste taha. Alles
Nelipühi Vaim toob neid säält välja ja
muudab Ülestõusmise elamused neis sär-
vaiks tunnistusiks.

Samasuguseid inimgrupe võime ka tä-
napäev leida Ülestõusmisepäeva evangeeli-
umi ümber.

Kindlasti on suurem hulk moodsa ajas-
tu inimesist täiesti ükskõiksed Jeesuse
suhtes. Neile on täiesti tähtsusetu kõik
mis temaga ühenduses kõneldakse. Moodne
hüümus on agnostiline, kes ütleb, et abs-

luutset pole üldse võimalik tunnetuslikult tajuda. Sellepärast ei tee ta tegemist igaviku küsimustega. Terve elu on saanud vaid suhteliseks ja siinpoolseks. Evangeelium Kristusest on nende meelest vaid haletsemineväärne mineviku muistend, mis kunagi võis huvitada vanaema.

Ka variseere ja kirjatundjaid kohtame moodsas ajastus küllalt. Neid kõige enam haritud klassides, ka teoloogide ringis. Nad ei saa eitada ülestõusnud Issanda mõju, mis ligi 2000 aastat vangistab südameid. Aga nad katsuvad teda moraalselt tappa. Nad tunnustavad mäejutluse kõrget moraali, aga ütlevad, et seda ei saa rakendada sotsiaalses elus. Nad ütlevad: Jeesus oli küll kord olemas, aga teda pole nüüd enam ja tema ülestõusmine oli jüngerite visioonide vili. Nad asetavad Jeesuse mineviku unistajate ja tõeprohvetite kaardiväkke ja jätavad ta sinna ajaloolaste tuhnila ja targutada. Kui keegi räägib oma kokkupuutumisest temaga kui ülestõusnud Issandaga, siis naeravad nad selle rumalaks või lihtsameelseks. Seda on nad teinud sellest päevast päele, millal vahisõdurid kuulutavad neile teda masendavat uudist: "See meie valvatu on ülestõusnud!"

Ja viimaks on huvitav, et ka Kristuse poolehoidjad tänapäev just samuti nagu tema esimesed jüngeridki elavad läbi tema ülestõusmist. Vähemasti väga paljud. See on pigemini mingi imestus ja kartus, millega nad lähenevad tühjale hauale kui juubeldav rõõm. Ehkki nii palju kerdi kordub Halleluuja meie Ülestõusmisepäha koraalides.

Miks see nõnda on?

Ülestõusmise tõsiasi pole saanud veel meie isiklikuks elamuseks.

Tänname! Ootame häda!

1. Issand, Sind tänada tahame, kuni meil elu,
Kiituseks laulda ja hõisata ka läbi
valu.
Pea lõpeb piin,
Mis meid nüüd ahistab siin.
Siis Sinu palet me näeme.

2. Täname, Issand, et oled meid tänini
kandnud;
Mures ja kurbuses lootust ning jõudu
meil andnud.
Võta nüüd ka,
Ise meid juhtida Sa
Rahu ja õndsuse riiki.

Dr. Aio Raun

Viisil P. 96.

Kui Peetrus Nelipühi päevil võis jüngerite eest tunnistada, et nad kõik on Jeesuse ülestõusmise tunnustajad, siis said nad selle valituse alles Vaimu ristimise ärele.

Ka meie tänapäeva kristlased vajame seda, et ülestõusmise imetlejaist saada ülestõusmise tunnustajaks.

Harri Haamer

OMA VANA ELU VÕITMISEKS VAJAME RISTITOODUD ÕNNISTEGIJAT, UUEKS ELUKS AGA VAJAME ÜLESTÕUSNUT.

Ühest kirjast

KALLIS IRENE!

Esimene pühapäev maal. Tartu pühapäevaga võrreldes tundub see nii vaikne. Istun üksinda omaette ja mu vaimusilme mööbuvad kõik pühapäevad mu armsate mudilaste keskel. Siin on mul ka pühapäevakooli jaoks pisikest särasilma: kaheaastane Enn ja kolme ja pooleaastane Maie. Nad on veel liiga väikesed mõistma kõike, mis neile meeleldi seletaksin. Väike tüdrukuke õppis siiski ühe õhtupalve: "Mind tiiva alla võta, oh Jeesus, hästi kata su kanapojukest..." — rohkem tundus olevat liig.

Nad panevad oma venuse kohta küllaldaselt tähele, mida neile olen jutustanud meie Taevaisast ja sõbrast Jeesusest, kes on Taevaisa Poeg, ning ingleist taevaskeskkümne laste voodite juures valvavad. Ühel hommikul tüdrukuke seletas särasilmil, tema on olnud kuulnud inglite tiibade sahinat oma voodi kohal — ja ta oli õnnelik.

Kahjuks on umbruse mõju väiksele habsid ja Joodikuid ja vendujaid on siin peagu igaüks näha ja need oma rüvedate sõnadega ja halva käitumisega tallavad porri kõik, mida lapsed võiksid õppida oma sõbralt Jeesuselt. — Tuleb meelde Harri kõne äkksis: "Väljad on valged." Küsin eneselt täie tõsidusega: Kas Jumal tõesti selleks lõpetas mu lastetöö Tartus, et saata mind tööle siia, kus puuduvad selle põlluosa jaoks töökäed täiesti. Oh, tunnen end nii võimetuna ja väetina selle pudoneva vilja välja ääres. Minu nõtratest sõnadest on liiga vähe — aga siin ei tuntiagi puudust Jumala järele. Nad ei vaja toka. Nad rõõgivad, et nad saavad oma igapäevase loiva ja rõivad hangeldades, oma hingele ei va-

javat nad midagi.

Suuda ainult palvetada! Oh, et Jumal võtaks aratada siinse ümbruskonnarahva muuks tunnen end olevat võimetu!

Asutaksin siia suurema pühapäevakooli, aga perenaise teatel polevat lähemas ümbruses enam lapsi.

Siin kaugel kodulinnast on mulle selgeks saanud alles kristliku kodu väärtus. Siin oskan ka igatseda oma päris kodu järele, mis on "säälpool tähistavast." Siin tahaksin jõuda, siin tahaksin näha kõiki neid, kes mulle armsad. Palvetan selle pärast.

Küll oli hää neljapäeviti kokku tulla teiste noortega ja ammutada neist ühiseid tundeid oma usule kinnitust ja tuge. Harva, kui lahkusin neist tundidest tühjana. Nüüd pean seisma üks, aga ometi mitte üks, vaid ulatades kõe usaldades oma Jeesule. Ma tean, et ma nüüd pean olema ka andja, mitte üks saaja. Usun, kui Tema mind tarvitada saab, Ta mulle ka väge annab ülevalt. Üksi ei suuda ma midagi. Palvetage ka Tartus siinse rahva ja Tema riigi töö pärast siin. Palvetage, et Jumal saadeks rohkem töötegijaid siia, kes oleksid õigast vaimust juhitud.

Soovin Teile rahulikke päevi ja rahulikke öid.

L.

Meie südames peab leiduma nurgake, kus on elati vaikne — seal elab Jumal, seal kõneleb ta. Kui sellesse nurka tungib mure, erutus, töö ja vaev, siis on südame tunnistus rahutu — häire kellana märku andes, et häde oht on lähedal, kui kohe elul seda tähele pannakse, siis jätkub vahest ainsast pilvust üles Jumala poole, et rahu südamesse tagasi pööraks; iga viivitus aga suurendab vardahtu ja süvendab pilvelalt rahu taga silvõitust.

Nakatavast hirmust

Jälle on meie poole öö öömajalised asunud oma kohtadele kantsseleis. Ajasin nendega pisut juttu.

"Millal lõpeb sõda? Kas see mõlli üldse kunagi lõpeb?" Need on kõige olulisemad küsimused, millega nemadki meie juhatamise sisse juhatavad. Keegi ei taha enam midagi sõjast teada. Korraga oleks nagu kõik ärganud üheks vägovaks protestiks selle vastu. Senikaua kui võis kuidagi rahulikult püevast päeva elasi elada, polnud nurisemist ega kaebamist. Teised veristasid ennast ja tundsid hirmu, meie tulime endaga kuidagi viisi toime. Aga nüüd kõnnime meilegi põlenud ja puruks kōmmutatud majade vahel, üle klaasikildude hunnikute ning hakkame kuidagi sõja kohutavaid ebamugavusi tundma. Meie omaksed ja tuttavad on meie kõrvalt langenud. Teised lahkuvad kliinikuis raskete vigastustega. Ei, nüüd pole asi enam nii lihtne. Sõda on ju ka meie enoste akna alla tulnud. Korraga haarab sind hirm. Sa tukud terved ööd rõõmestastult. Iga kobina pääle kargad üles. Luutud närviliseks, ega jaksa enam täita oma ülesandeid.

Kantsseleis oli ka üks naine Luugast. Ta kõneles sellest kuidas nad oma tubades üle elasid nii mitmeid õhurünnakuid, ega mõistnud tunda hirmu. Aga nüüd siin otsib ta oma varanatuksesega varju nagu teiseldki. "Hirm hakkab külge!" ütleb see jutukas eideke.

Jah tõesti hirm nakatab. Ka mu ametivend, kes pommitamise öö põlvedel maas oma kortoris palvetas, nähos linnast põgenevaid inimesi, seisab kiusatuse oes minna nendega ühes. Ja nõnda on vist pal-

jud läbi elanud hirmu vangistavat mõju.

Kui ka arm nõnda külge hakkaks! See armastus, mis ajab kartuse välja, nagu seda mainib apostel Johannes.

"Oh kes ta armu meresse Siin oleks up-
pund täiesti, Ei see saaks näha kurvastust,
Ei muret, vaeva, ahastust."

Mulle meeldib väga see laul. Aga kahjuks
peab see jääma ikka vaid üheks vagaks so-
viks. Meie kristlased teame väga hästi, et
süütuks täieline armastus ajab välja "süü-
remagi kartuse". Ent siiski vaevab meid
veel kartuse valu. See on kurvaks tunni-
tajaks sellest, et me pole saanud täieli-
seks armastuses.

Raske aeg otsesu sunniks meid arvesta-
ma Jumala armu, millest oleme sõltuvad igal
päeval, jah koguni iga tund. Aga meis ei
mõista sellesse vajuda. See tähendaks ju
riskimist. Aga kas see on usklikele ris-
kimine millegi tundmatuga? Miks sa räägid
armu läbimurdest, kui see on sulle võrast
Miks sa tunnistad, et Jumal sind pattudest
välja on armastanud, kui sa sellest midagi
ei tea? Miks sa kordad apostel Johanne-
se sõnu "Jumal on armastus" kui sa selle
armastusega ei mõista midagi pääl hakata?

Oh kui palju meil on veel õppida usu-
elus! Ja selle karmi aja hirm sunnib meid
kõigepealt sukelduma armu sügavustesse
tingimusteta. Nõnda saama vastupidavaks
tollele hakkavale tõele.

Harri Haamer

Olles haaranud suure saladuse sisu: -
Jeesus suri minu eest - , vajome tungi-
valt teise samakauni saladuse tunnetamist
- Jeesus elab minu jaoks! -

PÜHA VAIMU TEE.

Jeesus ütles temale: "Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa Isa juurde minu kui minu läbi." Joh. 14, 6.

Armua ja rahu saagu teile rohkesti Jumala ja Jeesuse meie Issanda tundmises.

Kuidas saab Püha Vaimuga ristimise?

Sinu õpetaja tunnistab: "Mina küll olen teid ristitud veega, aga Tema peab teid püha vaimuga ristima. (Mark. 1, 8).

Ristija Johannes kinnitab: "Mina ristin teid küll veega meeleparandamiseks, aga... seesama peab teid ristima püha vaimu ja tulega." (Matt. 3, 11-12; Lk. 3, 16-18).

Jeesus ütleb: "Mina olen tulnud tuld viskama maa pääle..." (Lk. 12, 49; 24, 46)

"Ja nemad seid kõik täis püha Vaimu" (Ap. teg. 2).

Apostel Paulus aga küsib teiltki: "Kas teie olete Püha Vaimu saanud, kui teie usklikuks saite?" (Ap teg. 19, 2).

Kas Püha Vaim elab teie sees?

Või saab Temagi teid sinult väljast - poolt kutsuda ja mõjutada?

Kellel ei ole Püha Vaimu enese sees, see ei või seisma jätta imetöisel tulega ristimise ehk katsumise päeval, mis "põleb kui ahi". (Jesaja 10, 17; Mal. 3, 2, 19; Matt. 3, 11-12; I Kor. 3, 13; 15, 51; II Tess 1, 8; Ilmut. 1, 3).

"Ta peab saama sel päeval austatud ema püha rahva sees ja imeks olema kõikide sees kes usuvad..." (II Tess. 1, 10).

Kes usuvad nõnda?

Jeesus õpetab õieti uskuma: "Kui teie minu dagi minu nimel palute, siis tahan minu sees teha. Kui teie mind armastate, siis pidage minu käsusõnad. Ja mina tahan Isa paluda ja Tema annab teile ühe teise rõõ-

10
mustaja, et tema teie juurde igavesti jääb.
Tõe Vaimu... ja peab teie sees olema." (Joh.
14, 13-21).

Vaata, Jeesuse nimel palumise ja Püha
Vaimu endasse saamise eelnõudeks on Jeesuse
käsusõnade omamine ja pidamine. "Kellal
minu käsusõnad on ja kes neid peabsee
on see, kes..." (Joh. 14, 21; 15, 7. 10.
14).

Need käsusõnad on leida läbi terve piibli.
I Kor. 14, 37 I Joh. 5. Ka kümme käs-
ku kuuluvad nende hulka. Mtt. 5, 17. Mäe-
jõel (Mtt. 5-7).

"Õndsad on need, kes tema käsusõnade jä-
rele teevad..." (Ilmut. 22, 14).

Praeguse ristikoguduse jõuetuse, vaimu-
andide ja väeavalduste puuduse põhjus
peaks teile nüüd selgemini näha olema.

"Kellal minu käsusõnad on..." -- kas
Sinaul need on?

Johannes Kohaloo

P E A T E I D

Käesolev number ilmub suure hiline-
misega, mille põhjustas praegune olukord ja
paljude noorte siirdumine maale. Oma õhtu-
sed kooskäimised neljapäeviti oleme pida-
nud samuti ümber paigutama varastele hom-
mikustale tundidele. Jumala abiga tahame
siiski "Risti Valgust" edasi levitada. Ta
on ju meie saatjaks olnud läbi kõigi ras-
kete segade ja meie suurlootus on ka läbi
selle viimase. Kui Jumal lubab, siis an-
name kolmanda numbril välja juuni alul. Är-
gem mingem loiuks kaastöid saatmast, käes-
oleva numbril koostamisel andis see just
end tunda. Jumal andku meile väge ja jul-
gust ilvalt võidelda võiduka lõpuni.

H. P.

R I S T I V A L G U S

Martu Pauluse I koguduse noorte ajakiri
nr. 2 1944 IV aastak.

Ilmumisaeg 22. apr. 1944